

πάντα η Κρήτη διαφορά έχει από τσ' άλλους τόπους,
γιατί 'χει αντάρτικη ψυχή και κουζουλούς ανθρώπους!

να ζω αλάργο φαίνεται μου 'χει γραμμένο η μοίρα
μα η τριχιά μου σκώνεται οντε θ' ακούσω λύρα!

κάθε δυο δρόμοι έχουνε κι από 'να σιντριβάνι
ω την παντέρμη θάλασσα στη Λάρισα δε φτάνει...

άχι και να 'ταν μπορετό η θάλασσα να λείψει
για να γενούνε μια στεριά η Λάρισα κι η Κρήτη

αν με ρωτάς πως τα περνώ στη Λάρισα, κερά μου,
ο Πηνεϊός απού γροικιάς είναι τα δάκρυά μου

όλες τσι ομορφιές τση γης η Κρήτη έχει πάρει
γι' αυτό 'ναι ομορφότερο το Κρητικό φεγγάρι

Κρήτη, πατρίς του Μίνωα του Βενιζέλου μάνα
χωρίς εσένα δε χτυπά τση λευτεριάς καμπάνα

να 'μουνε γλάρος του γιαλού ή αετός στη Δίκητη
να φύγω από την ξενιτιά να πάω να δω την Κρήτη

στην Κρήτη εγεννήθηκε η δόξα, η ανδρεία,
η λευτεριά, η λεβεντιά και η φιλοξενία

όλος ο κόσμος απ' τη μια κι η Κρήτη απ' την άλλη
ω την παντέρμη ζυγαριά, στην Κρήτη γέρνει πάλι

Κρήτη με τσ' ανδρειωμένους σου κανένα μη φοβάσαι
κι ανάμεσα στη θάλασσα ήσυχη να κοιμάσαι

τη λευτεριά ρωτήσανε ποιας μάνας είναι γέννα
και είπε πως τηνε γέννησε το Κρητικό το αίμα

Κρήτη με τα ψηλά βουνά και τσ'εύφορες κοιλάδες
τσι ρίμες, τα ριζίτικα και με τσι μαντινάδες

η Κρήτη είναι η μάνα μας ο τόπος οπού ζούμε
γι' αυτό κι εμείς οι Κρητικοί δεν τηνε λησμονούμε

Κρήτη μου όμορφο νησί χιλιοτραγουδισμένο
με κάνεις σαν σε σκέφτομαι πολύ ευτυχισμένο

κάνε ένα φίλο Κρητικό κι άμα σε συμπαθήσει
να είσαι τότε σίγουρος πως δεν θα σε πουλήσει

κοπιάσετε στην Κρήτη μας μια τσικουδιά να πιείτε
φιλοξενία, λεβεντιά και λύρα να χαρείτε

Χανιώτικες μαδάρες μου, κορφή του Ψηλορείτη
και Λασιθιώτικα βουνά, Γεια σου παντέρμη Κρήτη

Κρήτη τα παλικάρια σου παντού 'ναι ξακουσμένα
και τ'άρματα πολλές φορές τά 'χουνε τιμημένα

Δικταίο άντρο, Μεσσαρά, κορφή του Ψηλορείτη
Χανιώτικες μαδάρες μου, δεν σ' απαρνούμαι Κρήτη

η Κρήτη δεν είναι όραμα δεν είν' μόνο πατρίδα
είναι σαν το συναίσθημα που φέρνει την ελπίδα

από την Κρήτη εφώτισεν , η αναμμένη δάδα,
όλο το κόσμο κι έγινε αθάνατη η Ελλάδα

Κρήτη, όλοι σε γνωρίζουνε και τα πουλιά το λένε,
πως τόπο πιο φιλόξενο, στον κόσμο δε κατένε

Κρήτη θα πει παλικαριά, θα πει λεβεντοσύνη,
Κρήτη θα πεί φιλότιμο , αγάπη και γαλήνη ...

Κρήτη μου είσαι αθάνατη, καθένας το κατέχει
τη Δόξα σου στην αντρηγιά άλλο νησί δεν έχει

Κρήτη, μητέρα τσ' αρχοντιάς, τση λευτεριάς δασκάλα
που γράφεται η ιστορία σου κάθε φορά με μπάλα

ο Κρητικός τον θάνατο τον έχει για παιγνίδι
κι όταν ο χάρος τον κτυπά το μουστακάκι στρίβει

οι ξένοι πρέπει να 'ρχονται στην Κρήτη να θωρούνε
οι Κρητικοί εις το χορό ήντα λογής πετούνε

οντέ χορεύει ο Κρητικός δείχνει την αντρηγιά του
τη αρχοντιά, τη λεβεντιά και την παλικαριά του

όποιος γυρεύει παντριγιά και θέλει πλούσια νύφη
και να χορτάσει έρωτα ας πάει στο Λασιθί

ψηλά εις το Οροπέδιο όπου γυρνούνε οι μύλοι
έχει κοπέλες όμορφες με ζαχαρένια χείλη

στου Μεραμβέλου τα χωριά όποιος θα βγει σεργιάνι
τονε μαγεύει η ομορφιά κι ο έρωτας τον πιάνει

ξενοπατάρικο πουλί στη Στεία δε σιμώνει
κι ανε σιμώνει μια και δυο την τρίτη δεν γλιτώνει

ο Άγιος Νικόλαος, με ομορφιά περίσσια
ούτε Αθήνα πάει μπροστά ούτε και τα Παρίσια